

ע"פ 4503 - חסן אבו שנדי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 4503/16

כבוד השופט ס' ג'ובראן
חסן אבו שנדי

לפני:
ה המבקש:

נ ג ד

המשיבת: מדינת ישראל

עיכוב ביצוע גזר דין של בית המשפט המוחזק בחיפה
(כב' השופטת ד' סלע) בת"פ 54345-02-15 מיום
30.5.2016

תאריך הישיבה: ג' בסיוון התשע"ו (9.6.2016)

בשם המבקש:עו"ד ענת חולין

בשם המשיב:עו"ד איתמר גלבזיש

החלטה

1. לפני בקשה לעיכוב ביצוע גזר דין של בית המשפט המוחזק בחיפה (השופטת ד' סלע) בת"פ 54345-02-15 מיום 30.5.2016, במסגרתו הושת על המבקש עונש של 36 חודשים מאסר בפועל; 15 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה אלימות או רכוש מסווג פשוט; ופיצוי בסך 10,000 ש"ח למטלון.

הרקע לבקשת

2. המבקש אדם נוסף (להלן: רביע; המבקש ורביע יקראו להלן: הקוראים) הורשו ביום 19.10.2015, על יסוד הודהם בעבודות כתוב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשר קשור לביצוע פשוט, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין); שוד בגיןות חממיות, לפי סעיף 402(ב) בצירוף

עמוד 1

סעיף 29 לחוק העונשין; והחזקת סכין, לפי סעיף 186 בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

3. על פי עובדות כתוב האישום המתוון, הקוראים קשו קשר לשוד את המתلون, נהג משאית, לגנוב את משאיתו ולהעביר אותה לשטחי הרשות הפלסטינית – ולשם קידום הקשר, הצעידו מבעוד מועד בסכינים. ביום 9.2.2015, הגע המתلون שהוא נהג במשאית לשדה פתוח בקרבת כפר קרע, וזאת במטרה לרוקן את מיכל המים של המשאית לבור ייעודי לכך המוצי בשדה. בשלב זה, כאשר המיכל מחובר לבור הריקון, ניגשו הקוראים אל המתلون כשהם אוחזים סכינים בידיהם – ובאיומי סכין הורו למתلون לצאת מהמשאית. הקוראים ניסו להתנייע את המשאית ללא הצלחה, ואיזירד המבקש ממנה לכיוונו של המתلون, והורה לו לעלות למשאית ולנהוג בה. לאחר נסיעה קצרה הורו הקוראים למתلون לעצור את המשאית בצד הדרך, נטלו ממנו את מכשיר הטלפון הנייד שלו ודרשו ממנו לצאת מהמשאית. המתلون פעל כנדרש ממנו, אולם לאחר שהקוראים כשלו פעמיים נוספת להתנייע את המשאית, הורו פעמיים נוספת למתلون באיזימי סכין לעלות למשאית ולנהוג בה. כאשר המשאית הגיעה אל המחסום הצבאי ליד הכפר חוווארה שבאזור חברון, ירד המבקש מהמשאית ועלה לרכב שהמתין בצד הדרך, בעוד המתلون המשיך בנסעה לפיה הנחויתו של רבייע. בשלב מסוים, הבחן רביע בניידות משטרת וניסה לבrhoח רגלית מהמשאית. הקוראים נערכו בסופו של דבר במבנה נטוש ליד המחסום.

4. ביום 30.5.2016, בית המשפט המחוזי גזר את דיןו של המבקש. בಗזר דיןו, בית המשפט עמד על חומרת העבירות, אשר לוויו באיזמים בפגיעה פיזית במתلون – וקבע כי נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על המסתכנות הנש��פת מה המבקש, אשר חרב גילו הצער נגה כערירין מנוסה לכל דבר. בית המשפט מצא כי המבקש במעשה פגע בערכיהם של שלומו הפיזי והנפשי של המתلون; תחשות הביטחון האישי שלו; ושמירה על קניינו. לאחר בחינת הפסיקה הנוגגת במקרים דומים, בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם העונש ההולם את עבירותיהם של המבקש בין שלוש לבין שנות מאסר בפועל.

5. לאחר מכן, בית המשפט המחוזי בחר את הנسبות שאינן קשורות ביצוע העבירה, לשם מיקומו של המבקש בתוך מתחם העונשה. בית המשפט התייחס לנسبות הבאות כשיתולים לקולה: הודהתו מידית של המבקש בעבירות המיוחסות לו; האחריות המלאה שנintel למשאו והחרטה שהביע; וגילו הצער בעת ביצוע המעשים – 19 שנים. כמו כן, בית המשפט המחוזי התייחס לכך שישירות המבחן המליך לא להטיל על המבקש עונש מאסר בפועל, וזאת היליך השיקומי בו השתלב בקבוצה הטיפולית הסגורה "נוה מלכישוע". בית המשפט המחוזי בחר שלא לקבל את המלצה שירות המבחן וביצר להעדי' את שיקולי הרתעת היחיד מפני ביצוע עבירות נוספות, וזאת מתוך דבר המסתכנות אשר נשקפה מה המבקש. על יסוד האמור, בית המשפט המחוזי הטיל על המבקש את העונשים המפורטים בפסקה 1 לעיל.

הבקשה לעיכוב ביצוע

6. המבקש הגיע הודעה ערעור על חומרת העונש שנגזר עליו, ובד בבד עמה הגיע את הבקשה שלפני, לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל עד למתן פסק דין ערעור. בבקשתו, המבקש טוען כי ערעורו מבוסס על היליך הטיפולי אותו הוא עבר מזמן כמעט שנה אחת במסגרת הקהילה הטיפולית "מלכישוע". לעומת זאת, אם לא יעוכב ביצועו של גזר הדין, יקטע היליך הטיפולי וכן הוא לא יוכל עוד לטעון כי יש לבחיר את המשך היליך הטיפולי על פני עונש מאסר בפועל. בכך, לגישתו, דחיתת הבקשה לעיכוב ביצוע תאין למעשה את ערעורו מבלי שיישמע.

במהלך הדיון שהתקיים בפניי, הוסיף באת-כח המבוקש כי תוצאת פסק הדיון היא שהմבוקש לא זכה להתחשבות בגין התקופה שהעביר בקהילה הטיפולית – חרף העובדה אשר תנאה מגבלים מאוד את חירותו – בעוד הנאם الآخر בדיון החל לרצות את עונשו מידית תוך ניכוי ימי מעצרו בתקופה הרלבנטית. כפועל יוצא מכך, לדידה, נוצר תמריץ שלילי לשתלוות נאים בהליך טיפולו לאחר הרשותם.

7. המשיבה, מאידך, סבורה כי יש לדחות את הבקשה. לעומת זאת, העברות אותן ביצעה המבוקש הן עברות חמורות מאוד, והעונש שהושת עלוי אינו חמוץ או יוצא דופן בנסיבות העניין. לפיכך, לעומת זאת, אף אם תיעשה התחשבות בהליך השיקומי אותו עבר המבוקש, ובית משפט זה יתרעב בעונשו, עדין יכול עונש זה רכיב של עונש מאסר בפועל.

דין והכרעה

8. לאחר שיעינתי בבקשתו ובאזור דיינו של בית המשפט המחויז, ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים בפניי, אני מוצא כי יש להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהוטל על המבוקש, עד להכרעה בערעו.

9. בכלל, נאשם שהורשע בדיון, יכול לרצות את עונשו מיד עם מתן גזר הדיון. עיכוב ביצוע העונש מהוות חריג, אשר יאפשר רק "במקרים חריגים, שהנタル להצדקתם מוטל על המבוקש" (ראו: ע"פ 111/99 שורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 2000, 241, 282). כלל זה בא לאזן בין האינטרס הציבורי באכיפה אפקטיבית של הדין הפלילי ובשמירה על בטיחון הציבור, לבין הרצון למנוע פגיעה בלתי היפיכה ב迈向. לפיכך, נקבע כי בעת החלטה על עיכוב ביצוע, יש לבחון בין היתר, את חומרת העברות ונסיבות ביצוען; אורך תקופת המאסר; סיכוי קבלת הערעור וטיבו; ובערו הפלילי ונסיבות האישיות של המבוקש (שם, עמ' 277-282).

10. אין חולק כי במקרה שלפניי עסקין בעברות שנסיבותיהן חמורות, וכי אף אורכו של עונש המאסר בפועל שהוטל עליו, 36 חודשים, הוא צזה אשר ככל אינו מצדיק עיכוב ביצוע. חרף האמור, סבורני כי נסיבות המקלה מטאות את הקפ לכיוון העתרות לבקשתו. כאמור, המבוקש נוטל בשלב זה חלק בהליך טיפול אינטנסיבי במסגרת קהילה טיפולית סגורה למוכרים לסמים ולאלכוהול. התרשומות של הצוות המטפל היא שהמבחן עבר שינוי משמעותי התנהגותית וכי הוא מבטא מוטיבציה גבוהה לשינוי דפוסי התנהגותו. לטעמי, יש להעדיף במקרה הנדון את המשט הטיפול ב迈向, אשר מgeshim את האינטרס הציבורי בשיקום האפקטיבי של עבריינים, על פני האינטרס במיצוי המדי של הדין הפלילי. אף אם בסופו של יומ יוטל על המבוקש עונש מאסר בפועל, דומני כי השלמת ההליך הטיפולי תסייע להעניק בידי המבוקש את הכלים הנדרשים להתמודדות עם מאסרו.

11. יתרה מכך, מקובלת עלי טענת המבוקש כי דחית בבקשתו לעיכוב ביצוע עשויה לפגוע בצוותה ניכרת בסיכון הערעור להתקבל. עיון בהודעת הערעור שהגיש המבוקש מגלת כי חלק ניכר ממנה מסתמן על התהליך השיקומי אותו הוא עבר ועל עמדתו של שירות המבחן כי יש להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל על המבוקש. בנסיבות אלה, דחית בבקשתו – אשר תקטע את ההליך הטיפולי ותביא להתייצבותו למאסר טרם הדיון בערעו – עשויה ליתר את טענותיו המסתמכות על עמדתו של שירות המבחן. אף בעובדה זו יש, לטעמי, כדי לתמוך במסקנה כי אין מקום שהמבחן יימצא במאסר, טרם תתקבל החלטה בערעו.

12. סוף דבר, הבקשה מתקבלת, אך שעונש המאסר בפועל שהוטל על המבוקש בגין דינו של בית המשפט המחוזי יעוכב עד להכרעה בערעו. כל התנאים המגבילים אשר הוטלו על המבוקש בהחלטותיו של בית המשפט המחוזי ישארו בעינם.

ניתנה היום, ג' בסיוון התשע"ו (9.6.2016).

שפט